

faae nogen Forsørgelse. Thinget vil erindre, at vi iffor ved Invaldelovens Behandling her vedtog, at saadanne Personer endog skulde have Krav paa Forsørgelse af Staten; dette har Regjeringen nu ikke troet at kunne gaae ind paa, og derfor er ingen Bestemmelse angaaende disse Folk kommen ind i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og de ville saaledes for Fremtiden aldeles ikke kunne vente nogen Forsørgelse af Staten. Nu vilde det dog, synes mig, naar der er et saadant Fond, som er givet til overordentlig Invaldeforsørgelse, være passende, om disse stakkels Menneſker kunde faae Noget deraf. Jeg veed, at saadan Understøttelse er til Dato bleven udredet af Centralcomiteens Midler, og jeg veed ligeledes, at der fra Centralcomiteens Side Intet er at erindre mod, at der fremdeles gives Tilladelse til, at saadanne Understøttelser udredes af dens Midler.

N. Sørensen: Her ere vi komne til det Supplement, som skulde udfylde det Manglende i Forsørgelsen ved den almindelige Invaldefond, og altsaa, forsaavidt vi have fundet, at Satterne være for tarvelige og for lavt ansatte, saa kunne vi vente, at de maatte afhjælpes ved de saakaldte overordentlige Midler eller ved den overordentlige Invaldefond. Jeg siger ja, det maatte vi vente, men her er ingen lovlig Bestemmelse for, hvormegent der kan ventes deraf, og hvorledes denne Hjælp til Fordeling skal være; det er, som man seer, saa aldeles ubestemt og lovløst, at der blot staaer, at en saadan overordentlig Forskjel existerer, om de meest trængende Invalider og deres Efterladte skulle fremtidig have Noget fra disse overordentlige Midler, og navnlig fra Centralcomiteens Midler, som ere samlede ved frivillige Gaver i denne nærværende Krigstid fra hele Landet saa at sige, det bliver i det Ubestemte, skøndt Noget skulle de vel have deraf; men nogen lovlig bestemt Ordning og specielle Regler for disse Midlers Anvendelse, saaledes, at vedkommende Trængende kunde vide, hvormegent de kunde vente sig deraf, det indeholder denne Lov ikke, den bestemmer Intet derom, og det er Hovedmangelen ved den. Derfor har jeg forsøgt at afhjælpe denne Mangel, forsaavidt det nogenlunde kunde gøres i en

Hæft, ved en Omſkrivning af nærværende Paragraph, nemlig § 33, der lyder saaledes: „Ved at meddele Understøttelsen og bestemme dens Størrelse (nemlig af det overordentlige Invaldefond) tages Hensyn til de Paagældendes Livsstilling og øvrige Forhold i Forbindelse med Givernes Billie“. Det er saa ubestemt her, hvad der vil menes med deres Livsstilling, at efter sædvanlig Betragtning vil den højere Livsstilling nyde en større Understøttelse og den lavere Livsstilling den mindre eller slet ingen Understøttelse. Det er saa aldeles efter vilkaarlig Gunst og Fordom, at der er ingen Garantie for, hvormegent de virkelig Trængende af de lavere Classer kunde have deraf; men hvormegent der skal tildeles dem deraf, det overlades ganske til Bestyrelsens Vilkaarlighed. Jeg har søgt at ændre dette derhen, som det vil sees i Forslaget, hvori det hedder: „Ved at meddele Understøttelsen og bestemme dens Størrelse tages først Hensyn til Givernes Billie, og dernæst til den større eller mindre Trang, som de Paagældende, i Betragtning af deres utilstrækkelige Pension eller Understøttelse fra den almindelige Invaldeforsørgelse, kunde antages at være udfatte for“. Her er det noget mere bestemt, hvad der bør tages Hensyn til; thi her er ligefrem paapeget og bestemt, at, hvor Understøttelsen af den almindelige Forsørgelse findes utilstrækkelig, eller hvor det strax kan sees, at den er utilstrækkelig, og Trang er tilstede, at der bør ydes og gives det Tilstrækkelige som Tillæg fra den overordentlige Hjælpfond, og det smelter sammen med Givernes Billie; thi Givernes Billie er netop ingen anden, end at Gaverne til denne Fond skal benyttes til Manglernes Afhjælpning, og ikke til at opsamle Fonds for en ny Krigsfremtid, eller til at sætte en Bestyrelse, som skal gjøre det vanskeligt for Invaliderne og disses trængende Efterladte at faae Noget deraf. — Givernes Billie er, at de nærværende Invalider efter denne Krig maae finde virkelig Hjælp, og derfor har jeg ved disse nærmere Bestemmelser hentydet til, hvad det er, som Bestyrelsen skal tage Hensyn til hos dem, som henvende sig til den om Understøttelse, og ikke see efter, hvad man kalder Livsstilling eller Personens Anseelse; thi denne Hensyntagen til Livsstilling, den vide